

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 386/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Србијасас“ Нови Сад, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Чачку и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Чачку.

Образложење

Тужилац је 23.06.2023. године поднео јавном извршитељу Вуку Терзићу из ... предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника АА из ..., ради наплате дуга од 54.496,50 динара са законском затезном каматом на износ главног дуга од 52.119,68 динара почев од 01.05.2023. године до исплате. Јавни извршитељ је донео решење ИИВК 349/23 од 14.07.2023. године којим је предлог извршног повериоца усвојио, обавезао извршног дужника да у року од 8 дана од пријема решења намири потраживање извршног повериоца и одредио извршење уколико извршни дужник у остављеном року не намири потраживање. Против тог решења извршни дужник је изјавио приговор 02.08.2023. године, а извршни поверилац је доставио поднесак којим је одговорио на приговор, при чему је уз тај поднесак доставио и уговор о испоруци природног гаса број 0802-00315-5 закључен 23.03.2004. године. Основни суд у Чачку донео је решење ИПВ (Ивк) 199/23 од 11.10.2023. године, којим је усвојио приговор извршног дужника и одлучио да се поступак наставља као парнични поступак поводом приговора против платног налога (став први изреке), и одредио застој извршног поступка у предмету ИИВК 349/23 до правноснажног окончања парничног поступка (став други изреке). Након тога, Основни суд у Чачку је донео решење П 492/24 од 11.04.2024. године, којим се огласио месно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца против туженог ради дуга, и одлучио да се по правноснажности решења спис предмета достави Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даљи поступак и одлучивање. Основни суд у Чачку се позвао на члан 11. уговора о испоруци природног гаса број 0802-00315-5 од 23.03.2004. године којим су странке уговориле надлежност Четвртог основног суда у Београду, сада Трећег основног суда у Београду. С обзиром да је предмет извршног преведен у парнични поступак ради одлучивања у смислу чланова 455.

до 466. ЗПП, да је извршни поверилац у предлогу за извршење предложио да се у случају изјављивања приговора спис предмета достави Трећем основном суду у Београду, и да је и у поднеску од 11.08.2023. године поверилац предложио да се предмет достави суду уговорене надлежности, Основни суд у Чачку сматра да није месно надлежан, а своје решење о ненадлежности заснива на примени члана 65. ЗПП. Трећи основни суд у Београду коме су списи достављени, није прихватио месну надлежност. Спис предмета је заједно са захтевом за решавање сукоба месне надлежности доставио Врховном суду да реши настали сукоб надлежности. У захтеву Трећи основни суд у Београду истиче да у конкретном случају није било места примени члана 65. ЗПП на који се позвао Основни суд у Чачку, с обзиром да тужилац уз предлог за извршење није доставио споразум о месној надлежности, што је био дужан у складу са чланом 65. став 4. ЗПП, нити се дужник односно тужени позвао на споразум о месној надлежности у свом приговору од 03.08.2023. године, а не ради се о спору за који је прописана искључива месна надлежност, па није било места да се Основни суд у Чачку по службеној дужности огласи месно ненадлежним судом и спис предмета достави Трећем основном суду у Београду.

Решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Чачку и Трећег основног суда у Београду, на основу члана члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Чачку.

Одредбом члана 38. Закона о парничном поступку прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије одређено, а чланом 39. став 1. истог закона да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Према одредби члана 65. став 1. истог закона, уколико законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан, а ставом 4. истог члана прописано је да исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности. Одредбом члана 19. став 1. ЗПП, прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда. Ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу - ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради дуга у коме не постоји искључива месна надлежност неког суда, то значи да се суд коме је тужба поднета може огласити месно ненадлежним само по приговору странке. Правила о уговореној месној надлежности могу се применити само у случају да се нека од уговорних страна на њу позове, у конкретном случају тужилац у предлогу за извршење, када је дужан да достави споразум о уговореној месној надлежности

или тужени уз приговор, што овде није случај, како је то правилно закључио Трећи основни суд у Београду. Тужилац се определио да предлог за извршење (тужбу) поднесе суду опште месне надлежности према пребивалишту туженог, а то је Основни суд у Чачку. У предлогу за извршење се позвао на уговорену месну надлежност у случају да дужник изјави приговор али уз предлог није доставио споразум о месној надлежности сходно члану 65. став 4. ЗПП. Тужени у приговору није истакао приговор месне надлежности. Стога нису били испуњени законски услови да се Основни суд у Чачку огласи месно ненадлежним судом, јер нема места примени члана 19. ЗПП. Из тих разлога за поступање у овој правној ствари месно је надлежан Основни суд у Чачку.

На основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**